

**ŠVENTOJO PRANAŠO
GERUMAS VAIKAMS**

ŠVENTOJO PRANAŠO GERUMAS VAIKAMS

Autorius: Rashid Ahmad Chaudhry

The Holy Prophet's Kindness to Children (English)

First published in UK in 1989

Pirmasis vertimas lietuvių kalba atspausdintas Lietuvoje 2023
Į lietuvių kalbą iš anglų kalbos vertė: Ahmed Faraz ir Murtaz Ahmed

©Islam International Publications Ltd.

Published by Islam International Publications Ltd.

Unit 3, Bourne Mill Business Park,

Guildford Road, Farnham, Surrey UK, GU9 9PS

Printed in Poland at: PRINT GROUP Sp. z o.o. (Booksfactory)

Cukrowa 22 71-004 Szczecin Poland

Dėl tolimesnės informacijos, prašome apsilankyti

www.asociacijaahmadija.lt

www.alislam.org

arba aplankyti

Kalvarijų sodų 6-oji g.19, Vilnius Lietuva

ISBN: 978-1-84880-741-9

ŠVENTOJO PRANAŠO GERUMAS VAIKAMS

Rashid Ahmad Chaudhry

Išleido:

NAZARAT NASHRO ISHAAT, QADIAN

Iš anglų kalbos išvertė:

Ahmed Faraz ir Murtaz Ahmed

TURINYS

ĮVADAS.....	5
MUHAMMADAS (TEBŪNIE JAM TAIKA IR ALLAH'Ų PALAIMINIMAI)	6
PANAIKINTI PAPROTĮ ŽUDYTI KŪDYKIUS MERGAITES	11
GERBKITE SAVO VAIKUS	12
KIEKVIENAS VAIKAS GAUNA PAVELDĖJIMĄ.....	13
MERGAIČIŲ ŠVIETIMAS	14
TĖVAI MELDŽIASI UŽ SAVO VAIKUS.....	16
NAŠLAIČIŲ PRIEŽIŪRA.....	18
GLOBĖJŲ PAREIGOS.....	20
NEATIMKITE TEISĖTŲ ĮPĖDINIŲ.....	21
ELKITĖS SU VISAIS VAIKAIS SAŽININGAI.....	22
BŪKITE MALONŲS TARNAMS. OPERATYVIAI MOKĖKITE DARBO UŽMOKESTĮ	23
MEILĖ VAIKAMS.....	25
IŠTESĖKITE PAŽADUS.....	27
DĖMESYS VAIKAMS	28
VAIKŲ BAUDIMAS	29
KIEKVIENAS VAIKAS GIMSTA BE NUODĖMĖS	30
PALAIMINTI PRANAŠĄ	31
JŪSŲ UŽRAŠAI.....	33

Vardan Allah'o Maloningiausiojo, Visad Gailestingiausiojo

ĮVADAS

Vaikų knygų komiteto nariai paruošė knygą pavadinimu "Šventojo Pranašo Gerumas Vaikams". Komitetą paskyrė Hazrat Khalifat-ul-Masih IV^{RH}¹ ir dirbo jam tiesiogiai prižiūrint ir vadovaujant. Po jo mirties projektas buvo tęsiamas prižiūrint Hazrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifat-ul-Masih V^{ABA}².

Komiteto nariai nori padėkoti Hazrat Mirza Muhammadui Ismailui, Pažadėtojo Mesijo (ramybė jam) bendražygiui, kurio originali Knyga urdu kalba "Aalam-i-Atfal aur Rahmatul-lil-Aalameen" buvo išleista prieš keletą metų ir buvo pripažinta viena geriausių knygų, parašytų vaikų ugdymui. Knyga iš tiesų įkvėpė mus parengti šį kūrinį. Tegu Allah apipila jį Savo palaiminimais. Tikimės, kad mokytojai, tėvai ir vaikai palankiai įvertins šią knygą.

Mokytojo ir vaikų vardai neturi ypatingos reikšmės, jie yra fiktyvūs.

Musulmonų skaitytojai raginami sakyti: "Tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai", kai tekste pasirodo Šventojo Pranašo Muhammado^{SA} vardas, ir "ramybė Jam", kai tekste pasirodo bet kurio kito Pranašo vardas.

Knygų vaikams komitetas

¹ RH yra) Raḥimahullāhu Ta‘ālā "Tegul Allah jo pasigaili" trumpinys.

² ABA yra ayyadahullahu Ta‘ala binasrihil-‘Aziz "Tegul Visagalis Allah įteikia jam galingiausią pagalbą" trumpinys.

MUHAMMADAS

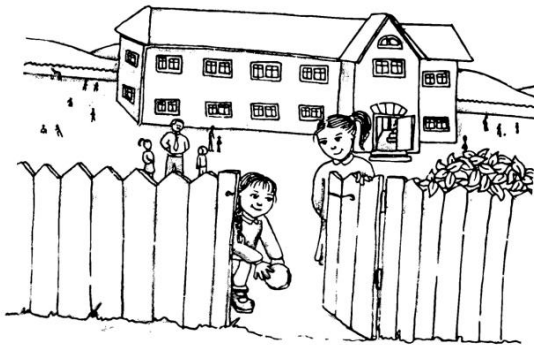
(tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai)

Penktadienio rytą 9 val. suskambo skambutis, ir visi vietinės pradinės mokyklos vaikai nuskubėjo į savo klases. 2M klasėje religijos studijos buvo pirmoji pamoka. Kai tik vaikai atsėdėjo į savo vietas, į kambarį įžengė jų mokytoja, panelė Mitchell. "Ši semestrą aptarsime Islamo Pranašo^{SA3} gyvenimą", – pranešė ji. Ji paklausė vaikų, ar jie žino, kur gimė Šventasis Pranašas^{SA4}. Iš vaikų atsakymo nebuvo. Tada ji paklausė: "Kas gali man pasakyti Islamo įkūrėjo vardą?"

Ahmad pakėlė ranką ir tarė: "Islamо įkūrėjo vardas yra Muhammadas^{SA}".

– Šaunuolis – pagyrė mokytoja Mitchell.

Tada ji papasakojo klasei, kad Islamо Pranašas gimė Mekos miestelyje, Arabijoje. Tada mokytoja Mitchell paprašė Angelos pasaulio žemėlapyje nurodyti Arabijos šalį. Angela žengė į priekį

³ SA yra *Ṣallallāhu ‘Alaihi Wasallam* (tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai) trumpinys

ir uždėjo pirštą ant žemėlapio.

Panelė Mitchell savo istoriją pradėjo taip: “Pranašas Muhammadas^{SA} gimė Mekoje, Arabijoje, 570 m. Jo senelis, Abdul Muttalib, suteikė jam Muhammado^{SA} vardą. Jis gimė našlaičiu.

„Ar žinote, kas yra našlaitis? - paklausė mokytoja Mitchell. „Mokytoja,“ - pasakė Robin, - „vaikas, praradęs tėvą arba motiną, vadinamas našlaičiu“. " Teisingai", - tarė mokytoja.

Pranašo Muhammado^{SA} tėvas Abdullah mirė likus keliems mėnesiams iki vaiko gimimo. Pranašas Muhammadas^{SA} priklausė labai kilmingai Arabijos šeimai, vadinamai Quraish. Pagal tų laikų arabijos paprotį, kūdikį Muhammadą^{SA} jo motina, Aamina, perdavė žindyvei vardu Haleema, kad jis užaugtų kaime.

"Kas yra žindyvė?" – paklausė Kimas.

„Žindyvė yra moteris, kuriai mokama už kitos moters vaiko žindymą“, – atsakė panelė Mitchell. Kai Pranašui Muhammadui^{SA} buvo šešeri metai, mirė jo motina.

Jo senelis Abdul Muttalib paėmė jį į savo globą, tačiau jis taip pat mirė po dviejų metų. Vėliau jį prižiūrėjo jo dėdė Abu Taalibas. Būdamas berniukas, Pranašas Muhammadas^{SA} prižiūrėjo ožkas ir kupranugarius laukuose, kaip ir kiti arabų jaunuoliai. Jis buvo labai kilnus vaikas. Jis niekada nemelavo.

Jis buvo toks pamaldus, teisingas ir sąžiningas, kad žmonės jam suteikė AS-SAADIQ titulą, reiškiantį "teisingas", ir kitą AL-AMEEN titulą, reiškiantį "patikimas".

Jis stengėsi padėti vargšams ir silpniesiems, bei visada buvo pagarbus savo vyresniesiems ir malonus jaunimui. Khadijah, turtinga Mekos našlė, buvo girdėjusi apie Pranašo Muhammado^{SA}

sąžiningumą, pamaldumą, patikimumą ir aukštą moralinį charakterį.

Ji nusprendė įdarbinti jį savo prekybos agentu. Todėl kreipėsi į Abu Taalibą su pasiūlymu leisti savo sūnėnui vadovauti jos prekybos karavanui į Siriją. Abu Taalibas pasitarė su Pranašu Muhammadu^{SA}, ir jis priėmė pasiūlymą. Kelionė buvo labai sėkminga. Pranašas Muhammadas^{SA} grįžo su didžiuliu pelnu.

Khadijah buvo labai sužavėta Pranašo Muhammado^{SA}, sąžiningumu ir tuo, kaip jis tvarkė savo verslo reikalus. Todėl ji pasiūlė jam susituokti ir jis sutiko. Kai jie susituokė Pranašui Muhammadui^{SA} buvo dvidešimt penkeri, o Khadijah - keturiasdešimt metų.

Po santuokos Khadijah perdavė visus savo turtus ir vergus Pranašui Muhammadui^{SA}. Pranašas Muhammadas^{SA} didžiąją dalį turto išleido padėdamas vargšams, ir nedelsdamas išlaisvino visus vergus.

Musulmonai tiki, kad, kai Pranašui Muhammadui^{SA} buvo keturiasdešimt metų, Dievas paskyrė jį Savo Pasiuntiniu. Sakoma, kad jis dažnai eidavo už Mekos miesto ribų ir laiką praleisdavo garbindamas Dievą urve, pavadinimu Hira. Šis urvas buvo ant kalno viršūnės, maždaug už trijų mylių nuo Mekos. Jis buvo nepatenkintas tuo gyvenimo būdu, kurį matė aplink save Mekoje. Tai buvo korumpuota visuomenė, vargšai ir našlaičiai buvo visiškai

neprižiūrėti. Žmonės garbino daugybę dievų, pagamintų iš akmenų ar medžio. Vieną dieną, kai jis meldėsi Dievui oloje, pasirodė angelas Gabrielius ir liepė jam deklamuoti. Pranašas Muhammadas^{SA} atsakė, kad nežino, kaip deklamuoti. Angelas primygtinai reikalavo, todėl Pranašas Muhammadas^{SA} ėmė deklamuoti, kaip jam buvo liepta. Tai buvo Apreiškimo pradžia. Pranašui Muhammadui^{SA} tai buvo nauja patirtis. Šis ir kiti po to sekę apreiškimai tapo Korano, Šventosios musulmonų Knygos, dalimis.

Žodis "Koranas" pažodžiui reiškia tai, kas dažniausiai yra deklamuojama. Kai Pranašui Muhammadui^{SA} buvo apreikšta kuri nors Korano dalis, jis ją išmokdavo atmintinai. Daugelis jo sekėjų darė tą patį. Kai kurie iš jų netgi rašė eilutes ant visų įmanomų dalykų, pavyzdžiui ant odos, medžių žievės ar akmenų.

"Kas yra APREIŠKIMAS?" – paklausė Susan.

Panelė Mitchell paaiškino: "Apreiškimas yra Dieviškoji žinia, kurią Dievas žodžiu perduoda žmogui. Islamo Pranašas^{SA} negalėjo nei skaityti, nei rašyti, bet Dievas davė jam daug žinių per apreiškimą."

Ji tęsė toliau: "Iš pradžių labai mažai žmonių jį priėmė. Dauguma Mekos žmonių jį atmetė ir išjuokė. Jis trylika metų gyveno Mekoje. Per tą laiką jis ir jo sekėjai buvo persekiojami. Kai persekiojimas tapo labai intensyvus, Dievas įsakė jam palikti Meką. Todėl jis nuvyko į Mediną, miestą, kuriame Islamas jau buvo išplitęs.

Šis įvykis Islamo istorijoje žinomas kaip Hidžra. Islamo kalendorius prasideda nuo tos dienos, kai Islamo Pranašas^{SA} emigravo iš Mekos į Mediną. Kai Mekos žmonės pamatė, kad Medinoje klęsti Islamas, keletą kartų užpuolė miestą, norėdami sunaikinti musulmonus. Nepaisant visų sunkumų, musulmonai laimėjo visas kovas. Galiausiai musulmonų pajėgos, vadovaujamos Islamo Pranašo^{SA}, pergalingai įžengė į Meką.

Šventasis Pranašas^{SA} mirė 633 m., kai jam buvo šešiasdešimt treji metai. Iki to laiko Islamas išplito visoje Arabijoje. Islamo Pranašas^{SA} parodė gerumą visiems, net ir savo priešams, bet jis ypač buvo malonus vaikams.

Mokiniai buvo taip įsitraukę į istoriją, kad net negirdėjo skambučio, reiškiančio pamokos pabaigą, kuris jau buvo nutilęs, Tada mokytoja pasakė: „Kitą savaitę tie vaikai, kurie nori dalyvauti, turėtų papasakoti po vieną įvykį iš Islamo Pranašo^{SA} gyvenimo, parodantį jo gerumą ir meilę vaikams“.

1

**PANAIKINTI PAPROTĮ ŽUDYTI KŪDYKIUS
MERGAITES**

Kitą penktadienį, susirinkus visai klasei, Ayesha atsistojo ir tarė: "Vienas iš didžiausių palankumų, kuriuos mūsų Šventasis Pranašas^{SA} suteikė žmonijai, buvo tai, kad jis panaikino paprotį žudyti kūdykius mergaites. Esu iš Arabijos. Senais laikais, metais prieš Šventąjį Islamo Pranašą^{SA}, Arabijoje gyveno tam tikros gentys, kurios mergaičių gimimą laikė jų šeimų gėda, todėl kai kurie vadai žudydavo mergaites iškart po jų gimimo. Jie manė, kad tokiu veiksniu išgelbėdavo savo garbę. Šventasis Pranašas^{SA} panaikino šį žiaurų paprotį. Taigi jis parodė didelį gerumą vaikams, ypač mergaitėms. Tebūnie taika ir Allah'o palaiminimai Šventajam Islamo Pranašui."

Kai tik Ayesha baigė savo istoriją, Satnam pakėlė ranką ir tarė: "Mokytoja, mano mama man sakė, kad Indijoje taip pat buvo keletas žmonių, kurie žudydavo mergaites. Net ir dabar, gimus mergaitei, žmonės nėra tokie laimingi, kaip gimus berniukui."

Mokytoja Mitchell pasakė: "Taip, Satnam, tu teisus. Todėl esame labai dėkingi Islamo Pranašui^{SA} už tai, kad panaikino šį žiaurų paprotį."

2

GERBKITE SAVO VAIKUS

Atėjo Ahmado eilė. Jis papasakojo Šventojo Islamo Pranašo^{SA} istoriją, kurioje nurodė savo sekėjams gerbti jų vaikus. Pasakojama, kad Šventasis Pranašas^{SA} yra pasakęs:

"Gerbkite savo vaikus ir ugdykite juose geriausias manieras." Ahmad tarė: "Gaila, kad dauguma tėvų nepaiso šio auksinio principo.

Jie kartais visiškai ignoruoja savo vaikus. Yra tėvų, kurie labai myli savo vaikus, gerai juos maitina, duoda jiems tinkamus drabužius dėvėti ir paprastai tinkamai juos prižiūri, bet nesirūpina jų jausmais.

Šventasis Pranašas^{SA} nurodė, kad tėvai neturėtų įžeisti savo vaikų jausmų. Jie turėtų būti jiems malonūs. Be to, jie turėtų atvirai aptarti su jais tuos klausimus, kurie vaikams yra svarbūs. Tai tikrai sukeltų juose orumo, savigarbos ir aukštų moralinių savybių jausmus.

Šventasis Pranašas^{SA} pabrėžė tėvams, kad jie turėtų kuo geriau auklėti savo vaikus ir ugdyti juose pagarbą vyresniesiems. Tai didelis Šventojo Pranašo^{SA} palankumas vaikams. Tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai."

Mokytoja Mitchell padėjo Ahmadui už tai, kad jis atnešė šiuos svarbius kilnaus Islamo Pranašo mokymus į klasę.

3

KIEKVIENAS VAIKAS GAUNA PAVELDĖJIMĄ

Imran nekantravo kalbėti toliau. Jis pasakojo: "Šventasis Pranašas^{SA} mokė savo sekėjus, kad žmogui mirus, jo turtas turėtų būti sąžiningai paskirstytas visiems jo vaikams, o jaunesnieji neturėtų būti palikti nuošalyje".

Tais laikais arabijoje buvo paprotys, kad vyresnysis sūnus paveldėdavo viską, todėl jaunesnieji tapdavo priklausomi nuo jo. Net ir šiandien kai kuriose šalyse tik vyriausias sūnus paveldi turta, kurį palieka jo tėvai.

Imran sakė: "Turėtume būti nepaprastai dėkingi Šventajam Pranašui^{SA}, kuris nurodė musulmonams neskirstyti vaikų. Todėl musulmonų visuomenėje visi vaikai gauna savo tėvų turto dalį. Esu jauniausias iš savo brolių, tačiau turiu teisę į lygią tėvo turto dalį. Todėl turėtume girti Šventojo Pranašo^{SA} išmintį už tokius gražius mokymus. Tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai." Tahira pakėlė ranką ir tarė: "Norėčiau dar šiek tiek papildyti tai, kas jau buvo pasakyta. Islamas yra vienintelė religija, suteikusi išsamią paveldėjimo sistemą. Ji apibrėžia žmones, kurie paveldi, ir dalį, kurią kiekvienas asmuo gauna konkrečioje situacijoje.

Be to, Islamas yra pirmoji religija, suteikianti moterims paveldėjimo teisę. Dėl to dukros kartu su sūnumis tampa tėvų palikto turto paveldėtojais." Tahira tęsė toliau: "Dėl šių mokymų ne tik mergaitėms, bet ir moterims apskritai buvo suteiktos tinkamos paveldėjimo teisės". Mokytoja Mitchell pasakė: "Atrodo, kad Islamo Pranašas^{SA} labai norėjo pagerinti moterų padėtį visuomenėje, ir užtikrinti joms orumo ir sąžiningo bei vienodo elgesio padėtį".

4

MERGAIČIŲ ŠVIETIMAS

Kita mokinė – Maryam – atsistojo, ir pasakė, kad norėtų kai ką pasakyti apie mergaičių ugdymą. "Islamo Pranašas^{SA} labai pabrėžė mergaičių švietimą.

Jis nurodė musulmonams užtikrinti, kad jos įgytų gerą išsilavinimą. Tokiu būdu jos ne tik taptų geromis mamomis ir kuo geriau auklėtų savo vaikus, bet ir būtų išsilavinusios, galėtų daugiau prisidėti prie visuomenės gerovės."

Ji sakė: "Veikiant pagal šį Šventojo Pranašo Muhammado^{SA} principą, mano motinos tėvas pasirūpino, kad mano mama įgytų gerą išsilavinimą – tiek akademinį, tiek religinį. Dėl to ji savo darbe pranoksta daugumą savo kolegų vyrų. Turėtume būti dėkingi Pranašui Muhammadui^{SA}, kuris nurodė musulmonams auklėti savo dukras. Tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai".

Jonas pakėlė ranką ir tarė: "Mokytoja! Ar tai reiškia, kad Islamo Pranašas^{SA} nebuvo už berniukų švietimą?" Panelė Mitchell pasakė: "Ne, taip nebuvo. Islamo Pranašas^{SA} gyveno visuomenėje, kurioje moterys buvo nuvertinamos. Jos neturėjo statuso visuomenėje. Todėl Islamo Pranašas^{SA} pabrėžė mergaičių švietimą".

Lailah pakėlė ranką ir tarė: "Mokytoja! Esu iš Afganistano. Buvo laikai kai vyriausybė neleisdavo mergaitėms mokytis mokyklose. Mergaičių mokyklos buvo uždarytos. Šventojo Pranašo^{SA} įsakymas, kad "žinių įgijimas yra privalomas kiekvienam musulmonui, vyrui ir moteriai", buvo visiškai ignoruojamas.

Mokytoja Mitchell tarė: "Žinau, kad siekti žinių Islame laikoma religine pareiga. Tai iš tiesų labai svarbi tema. Jei kas nors kitas nori kuo nors prisidėti, prašau tai padaryti."

Zoya pasakė: "Mano sekmadieninės mokyklos mokytojas papasakojo mums apie Šventojo Islamo Pranašo^{SA} principus. Teigiama, kad jis yra pasakęs: "Tarp visų tėvo dovanų savo vaikui, jokia dovana nėra geresnė už išsilavinimą."

Mokytoja Mitchell pasakė: "Ačiū, Zoya, už šią informaciją".

5

TĖVAI MELDŽIASI UŽ SAVO VAIKUS

Tada Ambreena priminė klasei Šventojo Pranašo^{SA} pasakymą, kuriame jis nurodė musulmonų tėvams melstis už savo vaikus. Ji sakė, kad Šventasis Pranašas^{SA} tam tikslui nurodė ypatingas maldas. Štai keletas jų:

"Mano Viešpatie! apsaugok mane ir mano palikuonis nuo stabų garbinimo". (Šventasis Koranas 14: 36)

"Mano Viešpatie! padaryk mane ir visus mano palikuonis tvirtus Maldoje." (Šventasis Koranas 14:41)

"Mūsų Viešpatie! suteik mums mūsų sutuoktinių ir vaikų akių malonumą ir padaryk mus teisiųjų lyderiu." (Šventasis Koranas 25:75)

Ambreena pasakė: "Tebūnie taika ir Allah'o palaiminimai Šventajam Pranašui^{SA}, kuris mokė musulonus nuostabių maldų". Ayesha pasakė: "Leiskite man priminti jums dar vieną Šventojo Pranašo^{SA} įsakymą. Teigiama, kad jis yra pasakęs: "Dievas be jokių abejonių priima tris maldas: tėvo maldą už savo vaikus, žmogaus maldą kelionėje ir persekiojamo žmogaus maldą."

Mokytoja Mitchell padėjo Ambreena ir Ayesha. Barbara pasiteiravo: "Ką reiškia palikuonys?" Mokytoja paaiškino: "Palikuonys reiškia asmens palikuonis. "Mano palikuonys" reiškia

mano ir mano vaikų vaikai, ir pan. Islamo Pranašas^{SA} nurodė savo sekėjams melstis ne tik už save, bet ir už sekančias kartas."

6

NAŠLAIČIŲ PRIEŽIŪRA

Tada Waleed atsistojo ir tarė: "Aš esu našlaitis. Mano tėvai seniai mirė. Mane prižiūrėjo įtėviai. Jie man visada buvo labai malonūs ir augino mane kaip savo vaiką. Esu labai dėkingas Allah'ui ir jo Pasiuntiniui Muhammadui^{SA}, Šventajam Islamo Pranašui, už parodytą susirūpinimą dėl našlaičių priežiūros. Allah Šventajame Korane sako:

„Jie klausia tavęs apie našlaičius. Sakyk: Jiems padaryti gera yra labai geras dalykas. Jei gyventumėte kartu su jais, jie, jūsų broliai ir Allah pažins tą, kuris siekia skatinti jų gerovę, ir tą, kuris siekia jiems pakenkti“. (Šventasis Koranas 2:221)

Islamo Pranašas^{SA} pasakė: "Aš, ir tas, kuris rūpinasi našlaičio poreikiais, ir kuo geriau jį arba ją auklėja, būsimė kartu danguje kaip du rankos pirštai." Ir tai iliustruodamas, pasakotojas pakėlė smilių ir vidurinį pirštą. "Waleed paaiškino, kad Šventasis Pranašas^{SA} davė išsamius nurodymus musulmonams, kaip su našlaičiais reikia elgtis. Waleed tarė: "Pats Šventasis Pranašas^{SA} buvo našlaitis, todėl suprato jų jausmus. Tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai.

"Tariq pasakė: "Turiu knygą, kurioje yra Šventojo Pranašo^{SA} įsakymai. Teigiama, kad viename iš jų jis pasakė: "Geriausi musulmonų namai yra tie, kuriuose su našlaičiu elgiamasi maloniai, o blogiausi – tie, kuriuose su našlaičiu elgiamasi negražiai."

Panelė Mitchell pasakė: "Našlaičių auginimas yra labai subtilus ir svarbus dalykas. Islamas daug dėmesio skiria našlaičių priežiūrai. Jame sakoma, kad su jais turėtų būti elgiamasi kaip su šeimos nariais, ir jie turėtų būti auklėjami kuo geriau. Tų, kurie imasi

globėti, pareiga yra suteikti globojamiems našlaičiams, gerą išsilavinimą ir gerai rūpintis jų turtu, kol jie bus pakankamai suaugę, kad galėtų valdyti savo turtus.

7

GLOBĖJŲ PAREIGOS

Atėjo Abdullah eilė. Jis paminėjo tokį Šventojo Pranašo ^{SA} pasakymą:

"O jūs, žmonės, kiekvienas iš jūsų esate globėjas ir esate atsakingi atsakyti Visagaliai Dievui už savo globojamus žmones." Panelė Mitchell paklausė: "Abdullah, ar galite paaiškinti, ką tai reiškia?"

Abdullah atsakė: "Tai reiškia, kad tie, kurie, valdo yra atsakingi atsakyti Visagaliai Dievui už elgesį su jų globojamais žmonėmis. Kiekvienas žmogus turi tam tikrą valdžią kitiems, tačiau jis taip pat turi tam tikrų pareigų ir atsakomybės tiems, kurie yra jo globoje. Pavyzdžiui, Imamas, arba religinis lyderis, kuris turi rūpintis žmonėmis, bus apklaustas apie savo žmones, o vyras, kuris turi rūpintis savo šeimos nariais, bus apklaustas apie savo šeimos žmones. Žmona, kuri turi prižiūrėti namų ūkį ir vaikus, bus apklausta apie namų ūkį ir vaikus. Panašiai ir tarnautojai arba darbuotojai turės atsakyti už viską, kas buvo jiems paskirta. Visi tokie žmonės, kaip mokytojai, tėvai, broliai, seserys, darbdaviai ir vyresnieji, turėtų kuo geriau atlikti savo pareigas. Tie, kurie prižiūri vaikus, turėtų užtikrinti, kad vaikai įgytų gerų įpročių ir gautų gerą išsilavinimą. Mes, vaikai, turėtume būti be galo dėkingi Šventajam Islamo Pranašui^{SA} už tokius gražius mokymus. Tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai".

8

NEATIMKITE TEISĖTŲ ĮPĖDINIŲ

Kitas kalbėtojas buvo Khalid. Jis atsistojo ir tarė: "Mano dėdė yra turtingas žmogus ir turi didelį turtą. Jis neturi vaikų. Mano teta įsivaikino vaiką iš savo artimų ryšių ir bandė padaryti jį vieninteliu įpėdiniu. Tai būtų atėmę iš mūsų ir visų kitų teisėtų įpėdinių mano dėdės nuosavybės dalį. Kai mano dėdė tarėsi su Imamu, jis jam pasakė, kad Islamas nepripažįsta įvaikinto sūnaus paveldėjimo teisių. Todėl mano teta persigalvojo, ir iš mūsų nebuvo atimta mūsų dalis. Dėkojame Allah'ui ir Jo Pranašui^{SA} už šį teisingumą. Tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai.

Tony, kuris sėdėjo šalia Khalid, paklausė: "Mokytoja, kas yra Imamas?"

Panelė Mitchell atsakė: "Imamas yra žmogus, vedantis musulmonus maldoje. Jis yra religinis lyderis, į kurį musulmonai kreipiasi patarimo religiniais klausimais."

9

ELKITĖS SU VISAIS VAIKAIS SAŽININGAI

Toliau kalbėjo Sameen. Ji pranešė klasei kad Šventasis Islamo Pranašas^{SA} liepė musulmonams sąžiningai elgtis su visais vaikais. Ji papasakojo apie įvykį iš Šventojo Pranašo^{SA} gyvenimo.

Ji tarė: "Kartą bendražygis, vardu Bashir, kreipėsi į Šventąjį Pranašą^{SA} kartu su savo sūnumi Nu'maan ir paklausė: 'Ar jūs būsite mano liudininkas, kai aš duosiu vieną iš savo tarnų kaip dovaną šiam savo sūnui?'. Šventasis Pranašas^{SA} pasiteiravo: "O kaip kiti jūsų sūnūs? Ar kiekvienam iš jų davėte panašią dovaną?" Bashiras atsakė: "Ne. Tada Šventasis Pranašas^{SA} pasakė: "Aš negaliu būti tokio neteisingo poelgio liudininkas."

Iš šio įvykio matome, kad Šventasis Pranašas^{SA} labai norėjo pamatyti, kaip tėvai elgiasi su visais savo vaikais sąžiningai ir vienodai. Tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai.

Satnam pasakė: "Mokytoja, mano sesuo nemėgsta žaislų, kurie man patinka, todėl tėvas jai atneša įvairių žaislų. Ar tai gerai?"

Taip, – atsakė panelė Mitchell, – kol abu gausite savo pasirinktus žaislus, viskas gerai, bet manyti, kad vienas iš jūsų nieko negauna, yra nesąžininga."

10

**BŪKITE MALONŪS TARNAMS. OPERATYVIAI
MOKĖKITE DARBO UŽMOKESTĮ**

Atėjo Mansoor eilė. Savo istoriją jis pradėjo taip: "Mano brolis laikraščius pristato ryte, prieš eidamas į mokyklą. Jei jis padaro klaidą, laikraščio agentūra jį įspėja, ant jo šaukia, o kartais net ir baudžia. Jam kartais neapmokama laiku. Kartais darbdavys kelias savaites nemoka jam už darbą. Kitą dieną, nuėjęs į mečetę, išgirdau Imamą pasakojant, kad Šventojo Pranašo^{SA} laikais ten gyveno berniukas, vardu Anas.

Jis buvo vienas iš labiausiai atsidavusių Šventojo Pranašo^{SA} sekėjų. Jo motina paliko jį Šventajam Pranašui^{SA}, kai jam buvo dešimt metų. Jam pasisekė daugelį metų tarnauti jo namuose.

Jis pasakojo, kad Šventasis Pranašas^{SA} niekada jam nepriekaištavo už tai, kad nedarė to, ką turėjo daryti, arba už tai, kad darė, ko neturėjo daryti. Anas taip pat tvirtino niekada nematęs kito žmogaus, kuris rodytų tokį gerumą vaikams."

Mansoor pasakė: "Šis įvykis parodo, kad Šventasis Pranašas^{SA} buvo ypatingai malonus vaikams. Tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai."

Sara pakėlė ranką ir tarė: "Šventasis Pranašas^{SA} labai pabrėždavo darbuotojų teises. Teigiamas, kad jis yra pasakęs: "Mokėkite atlyginimą darbuotojui, kol jo prakaitas neišdžiūvo." Todėl darbdavys neturi teisės nemokėti darbo užmokesčio berniukui, kuris jam pristato laikraščius.

Panelė Mitchell pridūrė: "Islamo mokymai šiuo atžvilgiu yra gražūs. Darbdaviai turėtų nedelsdami išmokėti savo darbuotojams darbo užmokestį."

11

MEILĖ VAIKAMS

Humairah papasakojo apie kitą įvykį iš Šventojo Pranašo^{SA} gyvenimo." Kartą Šventojo Pranašo^{SA} anūkai atėjo pas jį. Jis juos paėmė, pabučiavo ir meiliai priglaudė.

Jį stebėjęs beduinas tarė: "O Allah'o Pasiuntinį, mes niekada nerodėme meilės savo vaikams taip, kaip jūs parodėte. "

Šventasis Pranašas^{SA} atsakė: "Jei iš jūsų atimta meilė ir gailestingumas jūsų vaikams, ką aš galiu padaryti?"

Humairah kalbėjo toliau: "Šis įvykis taip pat parodo mums, kad Šventasis Pranašas^{SA} buvo labai malonus ir meilus vaikams. Tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai."

Winston paklausė: "Mokytoja, kas yra beduinas?" Mokytoja atsakė: "Beduinai yra arabai, kurie gyvena dykumose ir juda iš vienos vietos į kitą kaip čigonai. Jie neturi nuolatinės gyvenamosios vietos."

Ahmad pasakė: "Jei pažvelgsime į Šventojo Pranašo^{SA} gyvenimą, sužinosime, kad jis buvo labai malonus visiems. Vaikai taip pat mylėjo jo kompaniją. Pamatę jį gatvėje, priartėdavo prie jo šokinėdami iš džiaugsmo.

Jis paimdavo juos po vieną, priglausdavo, pabučiuodavo ir meldavosi už juos. Tai susiję su tuo, kad labai dažnai, kai jodinėdavo žirgu ar kupranugariu, jis užsikeldavo savo anūką ant arklio: arba jo gale, arba priekyje, arba kartais ant pečių. Labai dažnai Šventojo Pranašo^{SA} bendražygiai matydavo Hasan, jo anūką, sėdintį ant dešinės šlaunies, o Usama, jo išlaisvinto vergo Zaid sūnus, sėdėdavo ant kairės šlaunies. Jis meiliai apkabindavo juos abu ir maldaudavo: "O Viešpatie! Apipilk Savo Gailestingumą ir Malone ant jų abiejų."

Kartais taip atsitikdavo, kad motina perduodavo jam savo kūdikį, kad jį palaimintų. Kol jis rankose laikė kūdikį, kūdikis sušlapo.

Šventasis Pranašas^{SA} neprieštaravo, bet tuoj pat nusiprausė drabužius.

Iš tiesų, meilė ir gerumas, kurį pasaulis matė jo rankoje, buvo neprilygtami. Joks kitas žmogus šiuo atžvilgiu jam neprilygsta. Tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai."

12

IŠTESĖKITE PAŽADUS

Naseer taip pradėjo savo istoriją: "Kartą Šventasis Pranašas^{SA} nuėjo į vieno iš savo bendražygių namus. Namų šeimininkė pašaukė savo sūnų, žaidžiusį lauke, kad pristatytų jį Šventajam Pranašui^{SA}, ir jį palaimintų.

Ji pašaukė: "Ateik čia, duosiu tau ką nors valgyti". Šventasis Pranašas^{SA} pasiteiravo: "Ką jūs žadate jam duoti?"

Ji atsakė: "Džiovintas datules." Šventasis Pranašas^{SA} pabrėžė: "Jei kažką žadate vaikui ir nesilaikote savo pažado, darote tą pačią nuodėmę, kaip ir tas, kuris meluoja."

Naseer tęsė toliau: "Šis Šventojo Pranašo^{SA} įsakymas mums sako, kad visada turime laikytis savo pažadų. Tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai."

Marija pasakė: "Kiekviena religija mums sako, kad turime laikytis savo pažadų ir kalbėti tiesą. Melas laikomas didele nuodėme." Mokytoja paaiškino: "Meluoti nėra gerai, o išsiugdžius įprotį, jo atsikratyti būna labai sunku. Paprastai vaikai šį įprotį įgyja imituodami suaugusiuosius. Taigi suaugę žmonės turėtų rodyti gerą pavyzdį vaikams ir susilaikyti nuo melo."

Sara paprašė mokytojos leidimo kalbėti ir paminėjo pasakymą, kuriame Šventasis Pranašas^{SA} pasakė: "Tiesa veda į dorybę, o dorybė veda į rojų. Žmogus atkakliai sako tiesą, kol Dievo akyse jis tampa Teisingu. Melas veda į ydą, o yda veda į Ugnį. Žmogus toliau meluoja, kol Dievo akyse jis tampa melagiu."

13

DĖMESYS VAIKAMS

Zoya pasidalino įvykiu iš Šventojo Pranašo^{SA} gyvenimo. Ji pasakė: "Kartą Šventasis Pranašas^{SA}, vesdamas Maldą, suprato, kad nori pratęsti maldavimus, bet išgirdęs verkiantį vaiką sutrumpino maldą. Jis nenorėjo, kad vaikas ir vaiko motina kentėtų. Tai įrodo, koks jautrus ir dėmesingas Šventasis Pranašas^{SA} buvo vaikams. Tebūnie jam taika ir Allah'o palaiminimai.

Aamina pakėlė ranką ir tarė: "Šventasis Pranašas^{SA} mums pasakė, kad turime būti pagarbūs savo vyresniesiems ir malonūs jaunimui. Teigiama, kad jis yra pasakęs: "Tas, kuris nesigaili mūsų jaunuolių ir nepripažįsta mūsų vyresniųjų teisių, nėra iš mūsų."

Sara tarė: "Mokytoja! Žinau kitą Šventojo Pranašo^{SA} pasakymą. Ayesha^{RA5}, Šventojo Pranašo^{SA} žmona, pasakojo: 'Vargšė moteris atėjo pas mane su savo dviem dukterimis. Namuose neturėjau nieko, ką jai duoti, išskyrus datules. Taigi daviau jai tris datules. Ji davė po vieną kiekvienai mergaitei, o trečią pakėlė prie savo burnos valgyti. Merginos jos paprašė, todėl ji suskaldė datulę į dvi dalis: vieną atidavė vienai dukrai, o kitą – kitai. Mane nustebino jos auka ir papasakojau apie šį įvykį Šventajam Pranašui^{SA}. Šventasis Pranašas^{SA} pasakė: "Dievas padovanos rojų tai moteriai dėl atlygio, kurį ji suteikė savo dukroms".

⁵ RA yra *Raḍī Allāhu anḥā* (Tegul Allah ja džiaugiasi) trumpinimas.

14

VAIKŲ BAUDIMAS

Kitas kalbėtojas buvo Tariq. Jis pasakė klasei, kad Šventasis Pranašas^{SA} uždraudė smogti vaikui į veidą. Jis pasakojo: "Vieną dieną žiūrėjau televizijos programą. Buvo pranešta apie daugybę atvejų, kai tėvai buvo taip susierzinę dėl savo vaikų elgesio, kad prarado nuotaiką ir trenkė jiems į veidą. Kai kuriose šalyse net ir šiandien vyresnieji smogia vaikams, bausdami juos už bet kokį jų padarytą blogį. Kartais jiems išlieka randas ant veido arba sukeliama kiti rimti sužalojimai. Šventasis Islamo Pranašas^{SA}, kuris užstodavo vaikus, uždraudė smogti jiems į veidą. Tai parodo Šventojo Pranašo^{SA} gerumą ir meilę vaikams. Tebūnie taika ir Allah'o palaiminimai Šventajam Pranašui, davusiam mums tokius gražius mokymus."

Panelė Mitchell pasakė: "Visi žinome, kad veidas yra jautri mūsų kūno dalis, o smogti į veidą gali sukelti rimtą žalą. Todėl niekada neturėtume smogti vaikams į veidą."

15

KIEKVIENAS VAIKAS GIMSTA BE NUODĖMĖS

Toliau turėjo kalbėti Zain. Jis pakilo iš savo vietos ir tarė: "Islame mes tikime, kad visi vaikai gimsta be nuodėmės."

Jonas paklausė: "Mokytoja! Kuo tiki krikščionys?"

Mokytoja Mitchell paaiškino: "Dauguma krikščionių tiki paveldimos nuodėmės teorija. Jie sako, kad Adomas ir Ieva nusidėjo. Dėl to jų palikuonys ėmė paveldėti nuodėmę, ir nuo to laiko visi Adomo vaikai gimsta nusidėjėliais."

Zain pasakė: "Pagal Islamo mokymus kiekvienas žmogus yra atsakingas už savo veiksmus ir yra atskaitingas Dievui. Šventasis Koranas sako:

"kad niekas negali nešti kito naštos." (Šventasis Koranas 35:19).

Jei žmogus padaro nuodėmę, bausmė už tą nuodėmę turėtų būti skiriama tik jam vienam, ir niekam kitam. Tai yra pagrindinis teisingumo principas. Todėl, pasak Islamo, kiekvienas vaikas gimsta be nuodėmės, nes vieno žmogaus nuodėmė negali būti perduota niekam kitam. Tai jo aplinka, jo tėvų idėjos ir įsitikinimai, bei mokymas, kurį vėliau gauna iš jų, daro jį geru ar blogu".

Šalia sėdėjęs Hamzah pridūrė: "Teigiama, kad Šventasis Islamo Pranašas^{SA} yra pasakęs: "Kiekvienas vaikas gimsta harmonijoje su gamta. Būtent tėvai paverčia jį žydu, ugnies gARBintoju ar krikščioniu."

Jis sakė, kad turėtume būti dėkingi Šventajam Islamo Pranašui^{SA}, nes jis pašalina nuodėmės stigmą iš kiekvieno naujagimio, ir pareiškė, kad kiekvienas vaikas, kuris ateina į šį pasaulį, yra be nuodėmės ir nekaltas.

16

PALAIMINTI PRANAŠĄ

Akbar kalbėjo paskutinis. Jis pasakė: "Mes aptarėme vieną Šventojo Pranašo^{SA} gyvenimo aspektą. Matėme, kad jis buvo labai meilus vaikams. Mes klausėmės įvairių jo įsakymų ir mokymų, kurie mums sako, kaip reikia auklėti vaikus. Islamas yra visavertis gyvenimo būdas. Jame minimos valdovų ir jų subjektų teisės ir pareigos, vyrų ir žmonių, prekybininkų ir jų klientų teisės ir pareigos.

Mes, vaikai, turime daug ko pasimokyti iš Islamo, jei norime, kad mūsų gyvenimas būtų sėkmingas. Jei norime sukurti sveiką ir laimingą visuomenę, turime veikti pagal Šventojo Islamo Pranašo^{SA} pateiktus mokymus. Dievas atsiuntė Šventąjį Pranašą^{SA} kaip "gailestingumą žmonijai".

Jis buvo palaima ne tik savo sekėjams, bet ir priešininkams. Jis buvo gailestingumas gyvūnams ir net augalams. Todėl mūsų pareiga yra pagerbti tokį žmogų ir jį palaiminti." Akbar pasakė, kad Šventasis Koranas teigia:

„Iš tiesų Allah ir Jo angelai laimina Pranašą! O jūs, kurie patikėjote! Laiminkite jį ir sveikinkite, taikos linkėdami.“ (Šventasis Koranas 33:57)

"Pakludami šiam Dieviškajam įsakymui, musulmonai visame pasaulyje meldžiasi už jį:

‘O Allah‘e, palaimink Muhammadą ir Muhammado žmones, kaip Tu palaiminai Abraomą ir Abraomo žmones. Tu esi Šlovingasis, Maloningasis. O Allah‘e išaukštink Muhammadą ir Muhammado žmones, kaip Tu išaukštinai Abraomą ir Abraomo žmones, Tu iš tiesų esi Šlovingasis, Maloningasis.

Sita, Billy, Susan ir Metori – visi nekantravo papasakoti savo istorijas, tačiau mokytoja pažvelgė į laikrodį ir pasakė: "Atrodo, kad šiandien neliko laiko tolesnei diskusijai, todėl atidėsime ją kitam kartui." Suskambo skambutis ir mokytoja paleido klasę.

